

Oke

Oké column

Menselijke maat

N et terug van een lange vakantie in noord Spanje las ik in het Leidsch Dagblad een interview met een dame die haar succesvolle carrière bij de Rabobank inruilde voor het leraarschap aan de Hogeschool. Waarom? Zij miste de menselijke maat in haar werk. Wat haar altijd had gemotiveerd waren de persoonlijke contacten in haar dienstverlening aan klanten. Door de digitalisering was dat element steeds meer weg georganiseerd. Corona deed daar nog een schepje bovenop, en het werk oude stijl komt niet meer terug. Ze telde haar knopen en koos voor het onderwijs: lekker aan het werk met gemotiveerde studenten die zij verder op weg kan helpen. Daar leeft zij voor.

Het deed mij direct denken aan onze ervaringen in noord Spanje die ons allebei opvielen. En verwarmden. We reisden met onze caravan vanaf de grens bij San Sebastian tot aan Galicië in het uiterste westen. Hoe westelijker je komt, hoe armer het land. We waren dan ook verbaasd dat je vrijwel overal kunt pinnen en bij een restaurant de QR-code moet scannen voor het menu. Daarin loopt men zelfs vooruit op Nederland. Maar wat een verschil met ons gedigitaliseerde landje! Werkt de QR-code niet op je mobiel? Geen punt, vriendelijk neemt de ober de tijd om uit te leggen wat er op het menu staat. Raak je in de knoop met de kaartjesautomaat in de stationshal? Tja. Andere reizigers helpen je geduldig. Geen haast. Ook die man die geen woord Engels spreekt spant zich in te begrijpen hoe hij kan helpen. Bij de benzinepomp onduidelijkheid hoe deze bandenspanningmeter werkt? Voor we iets kunnen vragen komt de pompbediende aangesneld en klaart meteen de klus voor ons.

Overal vriendelijke, begripvolle hulpvaardigheid. Het deed me denken aan een zin uit het Onze Vader: 'In de hemel, zoals ook op de aarde.' Wat een verademing. Hoezo toeslagenaffaire? Op deze manier is het nauwelijks voor te stellen. Technische vooruitgang moet je niet willen stuiten, we reizen immers ook niet meer per postkoets. Maar wat heerlijk als de menselijke maat er niet mee verdwijnt. Je je niet verloren hoeft te voelen als je met twee linkerhanden staat. Naast alle mooie herinneringen aan onze reis neem ik de houding van deze hulpvaardige mensen mee als voorbeeld. Daar wil ik in elk geval mezelf scherp op houden.

Mieke Kerkhof-Scheenaard

Twee eeuwen geleden was stilte zo normaal dat het niet opviel

■ Jasper Schweppe zingt zondag in De Paulus Franz Schubert tegemoet

MUZIEK - Zondag om 16.00 uur vertolkt bariton Jasper Schweppe Schuberts Schwanengesang, in De Paulus. Hij is voornemens al diens bijna zeshonderd liederen met fortepianiste Riko Fukuda zo uit te voeren en op te nemen, dat die de oorspronkelijke toon en uitdrukking het dichtst nadert.

Door Jasper Schweppe

Vaak stel ik me voor hoe de wereld eruitzag aan het begin van de negentiende eeuw. Er zijn nog plaatsen waar sindsdien nagenoeg niets veranderd is, als je tenminste de verkeersborden, auto's en fietsen wegdenkt. En er zijn altijd de stadsgeluiden - een laag gebrom of geronk -, die moet je ook negeren. En boormachines, schuurmachines en bladblazers maken heel veel lawaai. Toch blijkt niet iedereen zich bewust van de geluiden die ons constant omringen. Ik woon nu in een boerendorp en zelfs daar hoor je altijd wel lawaai. Vrachtauto's en motoren zijn doorgaans erg hinderlijk. Heel soms hoor je in de natuur de stilte. De prachtige paden en lanen zijn er nog altijd hetzelfde en je waant je twee eeuwen terug. Er waren natuurlijk de geluiden van mensen en onderschat die van paardenhoeven en koetsen niet. Maar in het algemeen was er, denk ik, beduidend minder lawaai. In Schuberts liedcyclus Winterreise

Kamer in Franz Schuberts sterfhuis. | Foto Jasper Schweppe.

komt het woord stilte niet één keer voor, terwijl het zo stil kan zijn als het sneeuwt. Stilte was zo normaal dat het niet opviel. Het moet op 19 november 1828 in Wenen ook heel stil zijn geweest toen Franz Schubert na een ziekbed overleed. Zijn sterfhuis aan de Kettenbrückengasse en geboortehuis aan de Nußdorfer Straße in Wenen kun je bezoeken. Wandel je door de vertrekkende,

krijg je een aardige indruk van het dagelijks leven destijds. Schubert is 31 geworden, de gemiddelde levensverwachting was in 1828 rond de 37 jaar. Hij leed jarenlang aan syfilis, uiteindelijk stierf hij aan buiktyfus. Ik vraag me dikwijls af wat er van hem zou zijn gekomen had hij langer geleefd. Hij liet acht symfonieën, tien ouvertures, vijftien strijkkwartetten, pianotrio's, imposante

sonates als ook missen, koorwerken, opera's na en zo'n zeshonderd liederen. Een groot deel van dat haast onwaarschijnlijke aantal van 988 werken componeerde hij onder zeer moeilijke omstandigheden. Vaak ziek en straatarm, woonde hij de laatste tweeënhalf maand bij zijn broer Ferdinand in. Tickets alleen online: muziekkamer-oegstgeest.org

Orgelconcert Groene Kerk

MUZIEK - De Groene Kerk in Oegstgeest is in het bezit van belangrijk cultureel erfgoed in de vorm van orgelpijpen uit de 16e en 17e eeuw. Deze zijn afkomstig uit de Oude Kerk in Amsterdam en bevinden zich in het 'grote' orgel van de Groene Kerk.

Ongeveer de helft van de ca. 1000 pijpen van dit in 1977 door de fa. Metzler uit Zwitserland gebouwde instrument zijn oud. Voor de technische aanleg en het nieuw gemaakte pijpwerk is aansluiting gezocht bij de bouwwijze van van instrumenten uit de 17e eeuw. Dit jaar is het 400 jaar geleden dat Jan Pietersz. Sweelinck, misschien wel de grootste componist die Nederland ooit gekend heeft, overleed (zijn beeltenis sierde ooit het briefje van 25 gulden). Vooral uit de voormalige Hanzesteden in Duitsland en rond de Oostzee werden organisten, vaak op kosten van hun stadsbestuur, naar Amsterdam

gestuurd om bij hem te studeren. Zeer waarschijnlijk heeft hij een gedeelte van de in Oegstgeest bewaarde pijpen horen klinken.

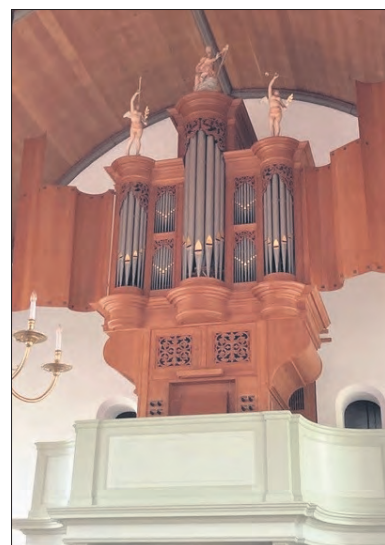
Jaarlijks vinden er in augustus/september drie orgelconcerten plaats. Op 31 augustus, tijdens het tweede concert, concertteert Matthias Havinga, de huidige organist van de Oude Kerk in Amsterdam. Deze talentvolle jonge organist, ook als docent verbonden aan het Conservatorium in Amsterdam zal werken spelen van zijn voorganger Sweelinck en Europese tijdgenoten.

CORROSIE

De conservering van cultureel erfgoed wil nog wel eens voor problemen zorgen en dat is bij orgelpijpen niet anders. Een gedeelte van het pijpwerk heeft een heel hoog loodgehalte en corrodeert zodanig dat er geen klank meer uit de pijpen komt. Deze pijpen zijn opgeslagen en tijdelijk vervangen door nieuwe. Oorzaak is onder andere de lijm die gebruikt is voor de houten onderdelen waarop de pijpen zich bevinden. Die moeten eerst vervangen, c.q. behandeld worden voor de oude pijpen, na restauratie, weer kunnen terugkeren. Dat is een arbeidsintensieve en dus kostbare operatie, maar biedt ook de mogelijkheid een aantal aanpassingen in het concept uit 1977 aan te passen waardoor het historische pijpwerk nog optimaler kan klinken. Onderzocht wordt hoe dit project door het verwerven van de nodige fondsen verwezenlijkt kan worden.

CONCERT

Het concert van Matthias Havinga op 31 augustus begint om 20.00 en de entreprijs bedraagt € 10,-, inclusief een drankje na afloop.

Boezemcafé voor vrouwen met of na borstkanker

ONTMOETING - Op woensdagochtend 1 september is het Boezemcafé weer geopend. Vanaf 10.00 tot 12.00 uur kunnen vrouwen die geraakt zijn door borstkanker elkaar hier ontmoeten.

In een apart deel van Brasserie Hemels aan de Terweeweg 5-C in Oegstgeest is voldoende ruimte om op een open en vrije manier met lotgenoten een gesprek te hebben over de ervaringen met borstkanker en de gevolgen daarvan. Koffie en thee met wat lekkers erbij wordt aangeboden en de toegang is gratis. Na afloop staat voor iedere gast een

goodiebag klaar. Graag van te voren aanmelden via tel. 06 21426567 of boezemcafe@gmail.com. Voor meer informatie: zie www.boezemcafe.nl.

Het Boezemcafé is een laagdrempelige ontmoetingsplek voor vrouwen die geraakt zijn door borstkanker, recent of langer geleden. Ieder kwartaal kunnen vrouwen uit de hele regio hier binnenlopen en lotgenoten ontmoeten die hetzelfde hebben meegemaakt en aan een half woord genoeg hebben. Het Boezemcafé is er om ervaringen te delen, aan elkaar vragen stellen, tips uit te wisselen en wellicht te helpen met raad of daad.

Zonnebloem buit zomer uit

ONTMOETING - Anders dan in andere jaren, was er deze zomer volop activiteit bij de Zonnebloem. Afgelopen vrijdag genoot voor de vierde keer een groepje ouderen, na een lange winter van thuiszitten, van koffie, taart en lekker bijpraten op landgoed Oud Poelgeest. Vanwege de regen, deze laatste keer niet op het terras maar gezellig binnen in het Koetshuis. De Zonnebloem wil deze hoopvolle trend graag

doorzetten en gaat vanaf september weer een activiteitenprogramma aan bieden.

Kijk voor meer info over Zonnebloem Oegstgeest op www.zonnebloem.nl/oegstgeest of neem telefonisch contact op met de secretaris via (071) 5227657.

Op de foto: Zonnebloemgasten in gesprek met student Yannick, vrijwilliger social media

Laten we met elkaar proberen duurzamer te leven.

DUURZAAM DORP

Tip van deze week:

Gloeilamp kapot? Vervang hem door een ledlamp